

Questio Secunda.

Articulus

Tertius.

materiā. Itē tunc terminus generationis esset quātūs quia est substantia que est sua quantitas: et sic generatio erit augmentatio. Itē tūc subā esset sensibile p se contra phīm secūdo de aīa patet qz hec qz tūtas est sensibile p se et hec qz tūtas est substātia igitur. Item qz tūtas est accidens non aut subā igitur. Itē tunc sensibile ppū esset sensibile cōe qz sīm eos hoc albedo que est sensibile propriū est quātūs que est sensibile cōmune. Item tunc color esset quātūs infinita probatur sīm eos quās in quolibet colore sunt infiniti gradus equales nō absolute sed in esse qz tūtatis vt p̄ capiendo coloratū pedale et diuī dendo colorē sīm intensionē et nō sīm extensionem.

Quarto probatur de quantitate discreta qz non sit substātia quia sequeretur qz numerus esset prior unitate quia capio illam partem diuīsibilem quam tu dicas esse ynitatem manifestum est qz illa componitur ex partib⁹ prioribus ea et ille partes parte sūt numerus igitur. Item si numerus esset ipse res numerate sequeretur qz numerus non est aliquid quia res numerate puta sortes et asinus non sunt aliquid sed aliqua si concedas contra numerus est qz tūtas ergo est ens qz ens a phō hic diuīditur in decē predicationē. Item si numerus est res numerate ergo binarius est eiusdem speciei specialissime cuī terna rīo patet quia tres homines sunt eiusdem speciei specialissime cum duobus. Item tunc aliqui duo binarij different specie vt puta duo homines et duo asini. Et mirum est qz isti tantum dilexerunt pithagoricos quorum ista fuit opinio: vt enim dicit philosophus. i. metha. et ibidem. S. T. lec. ix. numerū dixerunt esse omnium substantiam.

Quinto sequitur qz diametri ad costam quadra si erit proportio rationalis quod est contra totam geometriā et phīm primo poste. probatur tamē quia diameter est numerus quaternarius et costa est numerus binarius sed cuiuslibet quaternarij ad binarium est proportio dupla igitur diametri ad costā est proportio dupla maior patet quo ad primā partem quia dyameter est. iiii. quarte et costa ē due medietates ergo sīm istos dyameter ē numerus quaternarius et costa est numerus binarius et per idem argueretur qz diameter ad costam habet omnem proportionem: quia est quarta quarte. quinta quinte: sert a se. ec. Sed ista habet proportionem ad duas medietates coste quācūqz volueris eligere. Itē qn allegatur eis phūs hic per argumentum i opositum dicunt qz intelligitur de substantia non quanta sic scilicet qz si ipsa sit et quantitas. Iā duo sunt Contra hoc arguit quidā quia hoc est petere principiū qm̄ isti non ponebant aliquam substantiā nō quantam ponebant em̄ tantū vñū esse et illud dicebant qz tūm. Sed dices qz si substantia et quantum sunt iam duo sunt quia omne quantum habet partes. Cōtra Aristoteles noluit pbare multitudinem numeralem partū quia hanc non negauit permēdes vel melissus bene enim sciuerunt se habere partes et multos auditores quorū vñus non erat ali⁹/ sed voluit probare multitudinem diuersarū rationū. Preterea Si illa fuisset intentio aristotelis non oportuisset dicere si substantia et quantum sunt duo sunt sed satis esset dicere si quātū est iam duo sunt.

Sexto tunc lumen esset corpus quia est longitudo latitudo et profunditas secundum istas. Item arguitur per diffinitiones phī p̄ celi linea est longitudo sine latitudine et profunditate. Sed dices qz

hoc sic intelligitur qz ille terminus linea connotat longitudinem et nō latitudinem neqz profunditatē sed hoc videtur esse multū alienū ab intentione mathematicoꝝ. Itē tunc qz tūtas cōtinua diceretur longitudo sine latitudine et profunditate qz iste terminus quantitas cōtinua nō cōnotat latitudinē nec profunditatē. Itē arguit buridanus qz capio solle cuius latera distant manifestum est quod non possunt ap propinquari nisi cum resistentia sed illa resistentia non est aer vel forma eius quia nō repugnat forme aeris stare sub minori quantitate ergo ipsa non resistit condensationi nec etiam est calor igitur Dicūt qz est forma aeris cui repugnat per solum motuꝝ localem stare sub minori quantitate nō autem per infrigitationem. Contra posita quacūqz frigiditate adhuc esset resistentia in approximando latera foliis. Item tunc si in aere esset infinita frigiditas aer esset punctualis et indiuīsibilis. Item pon oꝝ cor pus pedale diuīdatur in omnes partes proportionales proportione dupla quod multi eorum concidunt esse possibile et sit p̄ia medietas magis distās a formica et sic consequenter sic qz minores sint versus eam et moueatur formica cadendo super illud corpus tunc ipsa tanget aliquid et illud erit aliquid indiuīsibile secundū profunditatē putata superficies: quia si ē diuīsibile secundū profunditatē diuīdatur ergo in duas medietates ergo non erat diuīsum in omnes partes proportionale p̄portio dupla. Itē sequitur qz cadauer sortis esset i i duplo manis qz sortes quia forma cadaueris adueniēs materie est tāta quātū materia et facit vñū cū ea ergo tota erit dupla ad quātūtē precedētē qz forma sortis non crat quātūtas. Sed dices qz nō aduenit sīm extēsio nem et hoc requiritur. Contra secundū multos qz tūtas intendit per additionē qz tūtatis ad qz tūtare in eodē subiecto p̄cise ḡ nō op̄s qz adueniat sīm extēsionē. Itē greg. de arimino in. ii. sententiarum. d. xii. et multi ingeniosi calculatores loquūt subtisliter de qz tūtate p̄formiter ad reales imo ferme defrueretur tota geometria et arithmeticā nīsī quātūtas distingueretur a re quanta. Item quero a te quomodo tu probas aliqua esse accidentia nō potes nisi quia vñum manet et aliud non manet sed sic est de substantia et quantitate cōtinua. Dicunt em̄ saltē aliqui aduersarij qz corp⁹ xpī manet in sacramento altaris et tamē ibi nō habet qz tūtātē cōtinuā. Cōtra hec aī. qz si qz tūtas distiguaf a substantia ḡ de possib⁹ facere substantiā sine qz tūtate manēte substantia in eodē loco in quo prius erat quia per hoc qz auferitur sibi qz tūtas non mutatur localiter. Tūc sic substantia est in eodez loco sicut prius erat ergo est extensa vt prius ergo potest esse extēsa sine quātūtate et sic quantitas superfluit. Item sequitur qz plura corpora se penetrant quia sortes est corporū est simul cum sua quantitate igitur. Item sequeretur qz possibile esset totuꝝ non esse maius sua parte quia pono qz ab vna medietate tollatur quantitas. Tunc patet qz totum non habet maiorem quantitatem qz alia medietas ergo non est maius. Itē se queretur qz ab equalibus tollerentur equalia et tamen cetera non manerēt equalia quia pono qz a duobus lapidibus equalibus tollatur omnis qz tūtas iam non manent quanti ergo non manent equalis. Item omne susceptiuum contrariorum est substantia vt patet ex ultima proprietate substantie sed qz tūtas est susceptius contrariorū ergo est substantia.

Secundo. Omne accidens est in aliquo subie-